

raade vil Lagthinget vel bedre kunne træffe Færingernes Onster end f. Ex. paa Valgretsomraadet og andre Omraader, deriblandt dem, som forskellige af de Bestemmelser, som staa i de to i Dag før nævnte Love, angaa; men ikke desto mindre har jeg en Mistanke om, at det er Kjøbmandsinteresser i Thorshavn, der have fremkaldt Bevægelsen, og det skulde ikke undre mig, om Kjøbmandsinteresserne i Thorshavn ogsaa havde Indflydelse paa Lagthingets 9 Punkter, saaledes at Lagthingets Mening ikke bliver den faareholdende og, om jeg tør sige, den agerdyrkende Befolknings Mening omkring paa Færøerne. — Jeg henstiller disse Betragtninger. Jeg kjender ikke engang Lagthingets Indstilling, hvorvidt den er vedtagen enstemmig eller med et Mindretal imod sig, eller hvorledes det forholder sig — det er en Betragtning, jeg henstiller til videre Overbetæelse. Men mig skulde det i højeste Grad undre, om de smørproducerende Folk paa Færøerne tale gennem Lagthinget, naar de sige: Forbyd vort Smør at blive udført herfra Landet, eller forbyd os at fabricere den Tælle, vi have, til Margarine! Jeg skulde meget betvivle, at Lagthinget her er Stemme for den store Del af Færingerne, medens de øvrige Punkter, i Gjemmenitfaget, i Virkeligheden ere et Kjøbmandsrøst gennem Lagthinget. Og i samme Grad som disse mine Tvivl maatte vise sig rigtige, i samme Grad har den høitærede Justitsminister ikke Ret, selv om han officielt, formelt har Ret, idet han har Lagthingsflektalet eller hele Lagthinget for sig. Foraaavidt disse mine Tvivl ere berettigede, have Færøerne ikke udtalt sig for §§ 2 og 3. Dermed skal jeg slutte. Jeg har kun fremsat disse Bemærkninger i Haab om, at Udbalget — ja jeg har ikke Ret til at henvende mig Opfordring til det Uvalg, der skal behandle de to foregaaende Sager — ikke vil lade sig affrakke af, at der er nogle Mils Distrikter mere mellem denne Provinds og vort Land end f. Ex. mellem Bornholm og os. Vi kunne nok naae det ved vore Overbetæelser, og der er mange Kilder til Oplysning udenfor dette Thing og udenfor Regjeringen til Erkjendelse af hvorledes det staar til paa Færøerne. De ere Mennefter deroppe saavel som vi. De almindelige Principer, som paa Lovgivningens Omraade kunne

gjælde og passe for os, kunne ogsaa gjælde og passe for Færøerne.

Tutein: Jeg er enig med den høitærede Justitsminister i, at det her foreslaaede Forbuds Vedtagelse eller Ikke-Vedtagelse selvfølgelig hænger sammen med, om man gaar til Udførselsforbud her i Landet, paa den Maade, at hvis vi ikke vedtage Udførselsforbudet her i Landet, kan det selvfølgelig heller ikke være Tale om at vedtage det paa Færøerne, og jeg er aldeles enig med ham i, at skal der være Tilhul deroppe med Udførselsforbudets Overholdelse, er der ikke mindre end Politimesteren der kan udføre det, da der intet Toldvæsen er der. Men der staander ogsaa Stilheden. Naarvilg tror jeg ikke, at den høitærede Justitsminister vil finde Medhold hos nogen Toldembedsmand i den Anskuelse, at man ikke behøver at undersøge Lasten i Skibet, men kun at spørge Besætningen. Jeg er temmelig sikker paa, at hvis den høitærede Minister vilde spørge en Toldembedsmand, om han mente, det var en praktisk Maade at faae den Sag opløst paa, vilde denne, hvis Respekten tillod det, maaste smilende lidt ad den gode Tro, som gjorde den høitærede Justitsminister Være, men slet ikke holder Stik i de paaagjældende Forhold, og navnlig her, hvor det er Tale om Fængselsstraf. Et andet Spørgsmaal, hvor den ærede Minister ganske vist er rigtig underrettet, er med Hensyn til, hvorvidt Salg af Skibsproviant er Udførsel eller ikke. Det er aldeles bestemt Udførsel, foraaavidt som det er bestemt til at gaa ud af Toldterritoriet. Ministeren vil ved at gaa lige til sin Nabo i Amaliegade kunne se en meget livlig Forretning fra Frilageret derude netop af Skibsproviant, og det vil være meget let for ham at faae at vide, at fra Kreditoplaget her i Byen føres store Mængder af Varer ud af Toldterritoriet netop som Skibsproviant. Det er en aldeles bestemt Regel, at Skibe, som forsyne sig her i danske Havne med Proviant, og som ere bestemte til at gaa til Udlandet, ikke betale Told af den Proviant, de tage med, men faae den ud af Kreditoplaget, og Tolden godtgjøres. Dette viser saa klart som nogen Ting, at naar den høitærede Minister siger, at Salg af Skibsproviant til flige Skibe ikke er Udførsel, holder det ikke Stik; det er Udførsel saa godt